

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 303/09-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. septembra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť J. B., H., zastúpeného advokátom JUDr. J. K., H., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. VI/1 Pz 417/09 v spojení s postupom Krajskej prokuratúry v P. v konaní vedenom pod sp. zn. Kc 128/09 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. B. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. júla 2009 doručená sťažnosť J. B., H. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. VI/1 Pz 417/09 v spojení s postupom Krajskej prokuratúry v P. (ďalej aj „krajská prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. Kc 128/09.

Zo sťažnosti vyplýva, že rozsudkom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) č. k. 12 Co/89/2008-163 z 26. marca 2009 bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Humenné č. k. 12 C/31/2008-135 z 9. októbra 2008 v spore, v ktorom sa domáhal náhrady nemajetkovej ujmy od MUDr. D. S. Súčasne mu bola uložená povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 1 283,14 €.

Dňa 20. mája 2009 podal sťažovateľ podnet generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) na podanie mimoriadneho dovolania proti uvedenému rozsudku krajského súdu v spojení s tým, že žiadal podať mimoriadne dovolanie proti uvedeným rozsudkom.

Proti rozsudku krajského súdu podal 21. mája 2009 prostredníctvom svojho právneho zástupcu dovolanie, ktorým napadol rozsudok krajského súdu len v tej časti, ktorou bol zaviazaný zaplatiť žalovanému trovy konania.

Sťažovateľ uviedol, že v dovolaní proti rozsudku krajského súdu v časti, ktorou potvrdil rozsudok okresného súdu vo veci samej, nepodal dovolanie.

Generálna prokuratúra mu listom č. k. VI/1 Pz 417/09-5 z 27. mája 2009 oznámila, že o vybavení podnetu bude vyrozumený krajskou prokuratúrou.

Dňa 9. júla 2009 prevzal list z krajskej prokuratúry č. k. Kc 128/09-4 z 3. júla 2009, ktorým mu bolo oznámené, že 21. mája 2009 podal dovolanie proti výroku, ktorou mu bola uložená povinnosť zaplatiť trovy odvolacieho konania, pričom podanie dovolania má prednosť pred podaním mimoriadneho dovolania generálnym prokurátorom. Keďže ochrany svojich práv sa rozhodol dosiahnuť inými právnymi prostriedkami – dovolaním, nie sú splnené podmienky na postup generálneho prokurátora podľa § 243e ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“).

S týmto konštatovaním krajskej prokuratúry o tom, že dovolanie má prednosť pred podnetom na podanie mimoriadneho dovolania, sťažovateľ súhlasí, ale nesúhlasí so zdôvodnením tohto záveru.

Z uvedených dôkazov je podľa sťažovateľa zrejmé, že rozsah jeho dovolania smeruje len proti tej výrokovej časti rozsudku krajského súdu, ktorou mu uložil povinnosť plniť žalovanému trovy konania na odvolacom súde, pričom v podnete adresovanom generálnemu prokurátorovi sa dožaduje okrem uvedeného aj preskúmania zákonnosti

uvedených rozsudkov okresného súdu a krajského súdu v tej výrokovej časti, ktorou mu nepriznali nemajetkovú ujmu.

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti nálezom takto rozhodol:

„Základné právo J. B. na súdnu a inú ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v konaní Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vo veci vedenej pod sp. zn. VI/1 Pz 417/09 v spojení s konaním Krajskej prokuratúry v P. v konaní vedenom pod sp. zn. Kc 128/09 bolo porušené.

Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje rozhodnutie Krajskej prokuratúry v P. č. k. Kc 128/09-4 zo dňa 3. júla 2009.

Generálna prokuratúra Slovenskej republiky je povinná uhradiť J. B. trovy konania v sume 223,46 Eur do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu na účet jeho právneho zástupcu advokáta JUDr. J. K.(...).“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd

právosť, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Sťažovateľ sťažnosťou napáda spôsob vybavenia jeho podnetu na podanie mimoriadneho dovolania proti rozsudku krajského súdu sp. zn. 12 Co/89/2008 generálnou prokuratúrou vo veci vedenej pod sp. zn. VI/I Pz 417/09.

Ústavný súd zo sťažnosti a z k nej pripojených príloh zistil, že rozsudkom okresného súdu z 9. októbra 2008 sp. zn. 12 C/31/2008 bola zamietnutá sťažovateľova žaloba, ktorou sa voči MUDr. D. S. domáhal ochrany osobnosti. Náhradu trov konania sťažovateľovi okresný súd nepriznal.

O sťažovateľovom odvolaní proti tomuto rozsudku rozhodol rozsudkom sp. zn. 12 Co/89/2008 krajský súd tak, že potvrdil prvostupňový rozsudok. Súčasne uložil sťažovateľovi nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania.

Dňa 20. mája 2009 podal sťažovateľ generálnemu prokurátorovi podnet na podanie mimoriadneho dovolania proti rozsudku krajského súdu, v ktorom žiada „*podat mimoriadne dovolanie proti... rozsudkom, ktoré napádam v celom rozsahu(...)*“.

Súčasne 22. mája 2009 podal sťažovateľ prostredníctvom okresného súdu dovolanie proti rozsudku krajského súdu sp. zn. 12 Co/89/2008 z 26. marca 2009, ktorý napáda „*v celom rozsahu v tej časti, ktorou mi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania(...)*“.

Generálny prokurátor prípisom č. k. VI/1 PZ 417/09-5 27. mája 2009 potvrdil príjem sťažovateľovho podnetu na preskúmanie rozhodnutia okresného súdu sp. zn. 12 C 31/08

a Krajského súdu v Košiciach (správne má byť... v Prešove, pozn.) a oznámil sťažovateľovi, že podnet postúpil na vybavenie Krajskej prokuratúry v K. (správne má byť... v P., pozn.).

Krajská prokuratúra v P. sa sťažovateľovým podnetom zaoberala a po jeho preskúmaní 3. júla 2009 mu oznámila, že ho odkladá, pretože nie sú splnené podmienky na postup generálneho prokurátora podľa § 243e ods. 1 OSP proti výroku rozhodnutia krajského súdu.

Krajský prokurátor v odôvodnení okrem iného uviedol:

„Na základe Vášho podnetu bol preskúmaný na vec sa vzťahujúci súdny spis, z obsahu ktorého bolo zistené, že Vy, ako žalobca, ste sa návrhom zo dňa 27. 2. 2008 domáhali ochrany osobnosti a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výšky 3.000.000,- Sk s odôvodnením, že viac ako 7 rokov ste boli bez akéhokoľvek právneho dôvodu trestne stíhaný a to v dôsledku nepravdivého znaleckého posudku, ktorý vypracoval žalovaný v rámci trestného stíhania a v ktorom žalovaný nepravdivo a v rozpore so skutkovým stavom bezdôvodne stanovil práceneschopnosť poškodeného na 10 dní.

Súd prvého stupňa Vašu žalobu zamietol, nakoľko zo strany žalovaného nešlo o neoprávnený zásah do osobnosti žalobcu, pretože žalovaný v rámci výkonu subjektívneho práva stanoveného zákonom ako znalec splnil svoju právnu povinnosť vyplývajúcu mu zo zákona o znalcoch a tlmočníkoch. Ďalším výrokom žalovanému nepriznal náhradu trov konania.

Krajský súd v Prešove na nariadenom odvolacom pojednávaní preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a zistil, že Vaše odvolanie nie je dôvodné, preto rozsudok prvostupňového súdu potvrdil a uložil Vám povinnosť nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania 1.284,14 eur k rukám zástupcu žalovaného JUDr. E. G. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 21. 5. 2009.(...)

Súdy oboch stupňov pri rozhodovaní na zistený skutkový stav správne aplikovali právne predpisy, vec správne právne posúdili, a preto nie je daný dôvod na podanie mimoriadneho dovolania podľa § 243f) ods. 1 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku.

Preskúmaním na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu bolo zistené, že proti výroku rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 12 Co 89/2008 zo dňa 26. 3. 2009, ktorým Vám

bola uložená povinnosť nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania 1.283,14 Eur k rukám zástupcu žalovaného JUDr. E. G., advokáta so sídlom v H., do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, ste dňa 21. 5. 2009 podali dovolanie, v ktorom uvádzate, že súdy nesprávne zistili skutkový stav veci a vec nesprávne právne vyhodnotili.

Podnetom zo dňa 20. 5. 2009 adresovaným Generálnej prokuratúre SR v Bratislave sa domáhate preskúmania zákonnosti aj vyššie citovaného výroku rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 12 Co 89/2008 zo dňa 26. 3. 2009. V tomto podnete napádáte totožný výrok rozhodnutia odvolacieho súdu a taktiež uvádzate aj totožný dovolací dôvod.

Podľa § 243e) ods. 1 OSP, ak generálny prokurátor SR na základe podnetu účastníka konania, osoby dotknutej rozhodnutím súdu alebo osoby poškodenej rozhodnutím súdu zistí, že právoplatným rozhodnutím súdu bol porušený zákon (§ 243f/) a ak to vyžaduje ochrana práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb alebo štátu a túto ochranu nie je možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami, podá proti takémuto rozhodnutiu súdu mimoriadne dovolanie.

Ochrany Vašich práv a zákonom chránených záujmov ste sa rozhodli dosiahnuť inými právnymi prostriedkami - dovolaním, preto podmienky na postup generálneho prokurátora SR podľa § 243e) ods. 1 OSP proti vyššie uvedenému výroku rozhodnutia krajského súdu nie sú splnené.

Podanie riadneho dovolania má prednosť pred podaním mimoriadneho dovolania generálnym prokurátorom SR.

S poukazom na vyššie uvedené Váš podnet na podanie mimoriadneho dovolania odkladám.“

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu je dôvodom na odmietnutie sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným rozhodnutím alebo iným zásahom orgánu štátu do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej, ako aj nezistenie žiadnej možnosti porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po prijatí na ďalšie konanie (mutatis mutandis rozhodnutie sp. zn. III. ÚS 138/02 a v ňom citovaná ďalšia judikatúra).

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti aj v danom preskúmal, či návrh sťažovateľa nie je zjavne neopodstatnený. Ústavný súd poukazuje aj na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej o zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, ak ústavný súd pri jeho predbežnom prerokovaní nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98). Teda úloha ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní návrhu nespočíva v tom, aby určil, či preskúmanie veci predloženej navrhovateľom odhalí existenciu porušenia niektorého z práv alebo slobôd zaručených ústavou, ale spočíva len v tom, aby určil, či toto preskúmanie vylúči akúkoľvek možnosť existencie takéhoto porušenia. Ústavný súd teda môže pri predbežnom prerokovaní odmietnuť taký návrh, ktorý sa na prvý pohľad a bez najmenej pochybnosti javí ako neopodstatnený (I. ÚS 4/00).

Namietané porušenie označených základných práv spočíva podľa sťažovateľa v tom, že generálna prokuratúra mu neposkytla ústavou garantovanú právnu ochranu v požadovanej kvalite a jeho podnet na podanie mimoriadneho dovolania proti rozsudku krajského súdu č. k. 12 Co/89/2008-163 prostredníctvom Krajskej prokuratúry v P. odložila len s odôvodnením, že podanie riadneho dovolania, ktoré sťažovateľ podal proti rozsudku krajského súdu, má prednosť pred podaním mimoriadneho dovolania generálnym prokurátorom.

Ústavný súd zistil, že Krajská prokuratúra v P. na základe podnetu sťažovateľa preskúmala rozsudok krajského súdu v celom rozsahu, pričom konštatovala, že: *„Súdy oboch stupňov pri rozhodovaní na zistený skutkový stav správne aplikovali právne predpisy, vec správne právne posúdili, a preto nie je daný dôvod na podanie mimoriadneho dovolania podľa § 243f) ods. 1 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku.“*

Až po tomto závere krajská prokuratúra navyše konštatovala, že podanie riadneho dovolania, ktorým sa sťažovateľ súčasne rozhodol domáhať sa ochrany svojich práv a zákonom chránených záujmov, má prednosť pred podaním mimoriadneho dovolania generálnym prokurátorom.

V postupe generálnej prokuratúry v spojení s postupom krajskej prokuratúry ústavný súd nevzhliadol arbitrárnosť. Ich postup je zlučiteľný s ústavou, preto ústavný súd považuje sťažnosť za zjavne neopodstatnenú.

Ústavný súd napokon poukazuje aj na svoju judikatúru, podľa ktorej mimoriadne dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorého využitie ako procesného inštitútu patrí výlučne generálnemu prokurátorovi. Na vyhovenie podnetu fyzických osôb alebo právnických osôb na podanie mimoriadneho dovolania neexistuje právny nárok, t. j. osobe, ktorá takýto podnet podala, nevzniká právo na jeho prijatie, resp. akceptovanie, a teda generálny prokurátor nemá povinnosť takémuto podnetu vyhovieť. Je na voľnej úvahe generálneho prokurátora rozhodnúť, či podá, alebo nepodá mimoriadne dovolanie. Ústavný súd v tejto súvislosti viackrát vyslovil, že oprávnenie na podanie mimoriadneho dovolania nemá charakter práva, ktorému je poskytovaná ústavnoprávna ochrana (napr. I. ÚS 19/01, II. ÚS 176/03, IV. ÚS 344/04, II. ÚS 144/05).

Ústavný súd dodáva, že ochrana sťažovateľom označeného základného práva bude predmetom konania pred všeobecným súdom, na ktorý sa sťažovateľ obrátil dovolaním proti rozsudku krajského súdu z 26. marca 2009.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd odmietol sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. septembra 2009